

Quin grup amb presència a Catalunya també té un fundador condemnat per abusos?

Dil, 22/08/2016 per Catalunya Religió

[El Pont del Diable](#)

Quan es pensa en abusos a menors i situacions totalment irregulars i immorals dins de l'Església, el capellà mexicà **Marcial Maciel** n'és el paradigma. Altes instàncies vaticanes van protegir durant anys el fundador dels Legionaris de Crist i el seu moviment. Però en temps de **Benet XVI** les coses van començar a canviar i Maciel va ser apartat pel papa i el seu moviment intervingut per la Santa Seu.

Una situació similar ha viscut [més recentment](#) el Sodalicio de Vida Cristiana. Un moviment peruà –que va aconseguir fer fora al bisbe **Joan Godayol**– fundat per un altre capellà condemnat finalment per abusos, **Luis Figari**.

Ara, a aquesta situació s'hi summa una de nova: la de l'[Instituto del Verbo Encarnado \(IVE\)](#). Va ser fundat els anys 80 a Argentina pel sacerdot **Carlos Miguel Buela**, amb una branca sacerdotal i una de religioses, las Servidoras del Señor y de la Virgen de Matará (SSVM). A més del gust pels hàbits vistosos i la litúrgia recarregada, els Legionarios, el Soladicio, i l'IVE comparteixen tres coses. L'origen llatinoamericà on van trobar poderosos padrins polítics i financers que els van permetre una ràpida expansió arreu del món. Comptar amb el suport dels sectors més retrògrads del Vaticà i de l'episcopat més conservador enlluernats pel seu creixement i la seva creuada contra la secularització que veien com la solució a la manca de vocacions. I tenir un fundador condemnat per pedofília.

A diferència d'altres casos d'abusos de diversos graus que s'han esbombat els darrers mesos, aquí estem parlant de pedòfils reiterats i encoberts per l'entorn de la mateixa organització que van crear. Una organització opaca de la qual també en treien profit personal i que satisfieia les seves ànsies de poder amb comportaments de caire sectari.

Aquest estiu s'ha celebrat a Itàlia el darrer capítol general del l'IVE en el qual van haver d'assumir la intervenció directa de la Santa Seu. Buela ja havia dimitit el 2010 davant l'allau [d'acusacions](#), però va col·locar un peó com a successor i fins i tot l'IVE li va agrair oficialment la seva tasca. Aquest darrer capítol general ha estat molt diferent.

La Santa Seu, a través de la Congregació per a la Vida Consagrada, [ha dirigit directament](#) el capítol, ha forçat bona part dels dirigents a retirar-se (entre ells el successor de Buela) i a reconèixer la veracitat de les denúncies per abusos contra Buela. Un relat que la [web oficial del capítol](#) i altres mitjans afins a l'integrisme catòlic continuen amagant. Només remarquen [l'entusiasme](#) que va demostrar en el capítol el cardenal **Angelo Sodano** –el seu gran protector–, o els [exercicis](#) que els va predicar el descol·locat bisbe auxiliar de Madrid **Juan Antonio Martínez Camino**.

Tres moviments paradigmàtics de com personatges molt perillosos i veritables delinqüents van obtenir la màxima protecció d'influents eclesiàstics, dels quals només un té una presència significativa a Catalunya. L'Institut del Verbo Encarnado va [aterrar](#) al bisbat de Vic. El 21 de juliol del 2007 el diari *Regió 7* els rebia amb el titular "El fonamentalisme d'arrel catòlica aterra a Manresa de la mà del bisbe de Vic". Altres han [aplaudit](#) aquesta decisió, tot i que ja en aquells anys les acusacions sobre Buesa eren ben [conegudes](#). Actualment, capellans de l'IVE regenten una de les parròquies de [Manresa](#) (comunitat que recentment ha tingut una baixa precipitada) i tenen una comunitat femenina a [Vic](#), on les religioses tenen cura de la Catedral.

I mentre alguns bisbes i cardenals els donaven suport, quin bisbe argentí coneixia molt bé el que estava passant amb l'IVE i el padre Buesa? Doncs el cardenal **Bergoglio**, llavors president de la Conferència Episcopal Argentina, que no es va cansar d'[alertar el Vaticà](#). Els temps canvien. La intervenció de l'IVE s'ha fet amb el coneixement i l'aprovació directa del papa **Francesc**.